1513a/16.09.2026

ROMÂNIA

SENAT

SENATUL ROMÂNIEI

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Adresată: Domnului Attila-Zoltán CSEKE, ministru interimar al Sănătății
De către: Senator Costache CHERTIF, membru al Comisiei pentru sănătate
Circumscripția electorală: nr. 26 Maramureș
Data ședinței:16.09.2026
Obiectul întrebării:. *Discontinuitățile în aprovizionarea cu medicamente esențiale. Impactul asupra pacienților și capacitatea statului de a preveni crizele de disponibilitate.*

Domnule ministru interimar,

Accesul pacienților la medicamentele prescrise nu poate fi tratat ca o simplă problemă comercială sau logistică. Atunci când un medicament esențial lipsește din spitale sau farmacii, consecința poate fi întârzierea ori întreruperea tratamentului, schimbarea nejustificată a schemei terapeutice sau, în cazul unor patologii grave, compromiterea rezultatelor medicale.

Problema este cu atât mai gravă cu cât autoritatea competentă recunoaște că discontinuitățile în aprovizionarea cu medicamente reprezintă o problemă cu impact negativ asupra îngrijirii pacienților, iar legislația și procedurile existente permit identificarea și evaluarea acestor situații. Cu toate acestea, în practică, pacienții și profesioniștii din sănătate ajung în continuare să constate lipsa unor medicamente abia atunci când acestea nu mai pot fi procurate.

Situația devine deosebit de preocupantă în cazul medicamentelor oncologice. În luna septembrie au fost semnalate probleme de aprovizionare pentru mai multe medicamente utilizate în tratamentul cancerului, iar pentru unele dintre acestea termenul estimat pentru reluarea comercializării se întinde până în anul 2027. În oncologie, o asemenea întârziere nu este o simplă disfuncționalitate a pieței, această întârziere putând avea consecințe directe asupra evoluției bolii și asupra șanselor pacienților.

În aceste condiții, consider că problema pe care Ministerul Sănătății trebuie să o clarifice nu este doar câte medicamente lipsesc, ci dacă statul dispune de un mecanism capabil să anticipeze o criză de aprovizionare și să intervină înainte ca lipsa medicamentului să ajungă să afecteze pacienții.

Având în vedere cele prezentate mai sus, vă solicit respectuos să îmi comunicați punctual:

1. Care este situația exactă, la data formulării prezentei întrebări, a medicamentelor aflate în discontinuitate de aprovizionare în România. Vă rog să transmiteți lista completă, cu:
   a) denumirea medicamentului;
   b) substanța activă;
   c) concentrația și forma farmaceutică;
   d) indicația terapeutică;
   e) data notificării discontinuității;
   f) cauza declarată a discontinuității;
   g) stocul disponibil la nivel național, dacă această informație este disponibilă;
   h) data estimată pentru reluarea aprovizionării.

2. Câte dintre medicamentele aflate în discontinuitate sunt medicamente esențiale și câte nu au, în acest moment, un echivalent terapeutic disponibil în România. Vă rog să prezentați distinct situația medicamentelor oncologice, a celor utilizate în terapia bolilor rare, a medicamentelor pentru boli cronice și a medicamentelor indispensabile pentru tratamentul afecțiunilor acute.

3. Câte dintre aceste discontinuități au fost anticipate de Ministerul Sănătății sau de ANMDMR cu cel puțin 30, 60 și 90 de zile înainte ca lipsa medicamentului să devină efectivă la nivelul unităților sanitare sau al farmaciilor. Consider esențial ca Ministerul să indice nu doar numărul de notificări, ci și intervalul dintre prima alertă și apariția efectivă a deficitului pentru pacient.

4. În câte situații înregistrate în ultimii doi ani statul a dispus măsuri de intervenție pentru prevenirea unei crize de aprovizionare și care a fost rezultatul acestor intervenții. Vă solicit să precizați, pentru fiecare categorie relevantă, dacă au fost utilizate:
   a) importuri pentru nevoi speciale;
   b) mecanisme de compensare sau alte măsuri de natură financiară;
   c) identificarea unor furnizori alternativi;
   d) derogări sau proceduri speciale;
   e) măsuri de constituire ori utilizare a unor stocuri de siguranță;
   f) alte instrumente prevăzute de legislație.

5. Cine are, în prezent, responsabilitatea operațională pentru declanșarea intervenției atunci când un medicament esențial intră în discontinuitate. Vă rog să indicați concret instituția, structura și nivelul de decizie care trebuie să acționeze și, dacă există, termenul procedural în care trebuie luate primele măsuri.

6. Dacă există în prezent un mecanism național prin care Ministerul Sănătății să poată identifica în timp real faptul că un medicament esențial nu mai este disponibil într-un număr semnificativ de spitale sau farmacii. Dacă un asemenea mecanism există, vă rog să precizați:
   a) cine îl administrează;
   b) ce surse de date utilizează;
   c) cât de frecvent sunt actualizate datele;
   d) care este pragul la care o discontinuitate devine „critică";
   e) în cât timp de la atingerea acestui prag este declanșată intervenția.

7. În cazul medicamentelor oncologice aflate în discontinuitate, câți pacienți au fost identificați ca fiind potențial afectați și câte tratamente au fost amânate, schimbate sau reprogramate din cauza lipsei medicamentelor. Vă rog ca răspunsul să fie prezentat, dacă datele permit, pe medicament, tip de cancer și număr de pacienți afectați.

8. Dacă, în calitate de ministru interimar al Sănătății considerați că actualul mecanism de monitorizare și intervenție este suficient pentru a preveni situația în care un medicament esențial devine indisponibil înainte ca Ministerul Sănătății să poată asigura o alternativă. În cazul unui răspuns afirmativ, vă solicit să prezentați indicatorii care demonstrează eficiența mecanismului. În cazul unui răspuns negativ, vă rog să precizați ce modificări legislative sau administrative considerați necesare.

9. Dacă Ministerul Sănătății are în vedere instituirea unor stocuri strategice sau a unor mecanisme de rezervă pentru medicamentele esențiale pentru care există un risc structural de discontinuitate. Dacă da, vă rog să indicați medicamentele sau categoriile de medicamente vizate, nivelul minim al rezervelor și sursa de finanțare.

10. Vă solicit să prezentați un plan de măsuri pentru următoarele 12 luni, cu termene și responsabili, prin care Ministerul Sănătății să reducă numărul și durata discontinuităților pentru medicamentele esențiale. În legătură cu acest Plan vă rog să precizați, în mod concret:

a) ce măsuri vor fi luate;
b) până la ce dată;
c) cine este responsabil;
d) ce indicator va fi utilizat pentru evaluarea rezultatului.

11. Dacă Ministerul Sănătății consideră că actualul sistem permite statului să afle despre o posibilă criză de aprovizionare suficient de devreme pentru a proteja pacientul sau dacă, în realitate, intervenția statului începe abia după ce lipsa medicamentului a devenit o problemă concretă în spitale și farmacii.

Vă solicit, domnule ministru interimar, un răspuns detaliat în scris, în termenul legal de 15 zile.

Cu respectul cuvenit,

Senator Costache CHERTIF,
Circumscripția nr. 26 Maramureș